

[KLWANIE *sb n*

a jasne.

I sg klwani(e)m, klwanim.

Sł stp, Cn brak.

Dziobanie, uderzanie dziobem: Wyzdycháią głodem/ y polírzą ie ptacy klwánim bárzo gorízkim [et devorabunt eos aves morsu arnarissimo] Leop Deut 32/24 (Linde); WujBib Deut 32/24 (Linde).

Cf **KLWAĆ**

MM